Lietas Nr. C39040617
Lietas arhīva Nr. C-0406-17/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Valmierā, 2017. gada 25. aprīlī.

Valmieras rajona tiesas tiesnese M. Ilgaža izskatīja rakstveida procesā civillietu /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu apmēra grozīšanu.

Aprakstošā daļa.

2017. gada 7. februārī tiesā saņemta /pers. A/ (turpmāk prasītāja) maza apmēra prasība pret /pers. B/ (turpmāk atbildētājs) par uzturlīdzekļu apmēra grozīšanu nepilngadīgā bērna /pers. C/, dzimis /datums/, uzturam valstī noteiktā uzturlīdzekļu minimuma apmērā, kas šobrīd sastāda 114 EUR mēnesī ik mēnesi.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītāja un atbildētājs ir bērna /pers. C/ vecāki. Ar Valmieras rajona tiesas spriedumu no 2012. gada 9. augusta no atbildētāja par labu prasītājai piedzīti uzturlīdzekļi 70 Ls jeb 99,60 EUR apmērā nepilngadīgā bērna /pers. C/ uzturam mēnesī ik mēnesi, sākot ar 2012. gada 20. aprīli līdz laikam kamēr bērns pats spēs sevi apgādāt. Šobrīd šāds uzturlīdzekļu apmērs ir nepietiekošs un neatbilstošs valstī noteiktajam uzturlīdzekļu minimumam.

Prasība pamatota uz Civillikuma 179.pantu un Ministru kabineta noteikumiem Nr. 37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam".

Prasītāja lūdz lietu izskatīt rakstveida procesā, norādījusi, ka strīda risināšanā pirms prasības celšanas tiesā nav izmantota mediācija.

Atbildētājam uz deklarēto dzīves vietas adresi nosūtīts prasības pieteikums, nosakot termiņu paskaidrojumu sniegšanai. Tiesas noteiktajā termiņā atbildētājs nav iesniedzis paskaidrojumu, nav izteicis noraidījumu tiesnesei, nav lūdzis lietu izskatīt tiesas sēdē.

Civilprocesa likuma 250.^{25} panta otrā daļa nosaka, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.^{1} panta otro daļu tiesa prezumē, ka pusēm par tiesas procesu ir paziņots savlaicīgi, likumā noteiktā kārtībā.

Motīvu daļa.

Novērtējusi rakstveida pierādījumus un apsvērusi prasības pieteikumā norādītos argumentus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnībā.

Ar bērna dzimšanas apliecību apstiprināts, ka /pers. C/ dzimis /datums/, viņa vecāki ir prasītāja un atbildētājs.

Ar Valmieras rajona tiesas 2012.gada 9.augusta spriedumu piedzīti uzturlīdzekļi 70 Ls apmērā no atbildētāja par labu prasītājai nepilngadīgā bērna /pers. C/ uzturam sākot ar 2012. gada 20. aprīli līdz laikam kamēr bērns pats spēs sevi apgādāt.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 203.panta ceturto daļu, ja pēc tam, kad likumīgā spēkā stājies spriedums, ar kuru no atbildētāja piespriesti periodiski maksājumi, mainās apstākļi, kas ietekmē maksājuma apmēru vai ilgumu, katra puse ir tiesīga, iesniedzot jaunu prasību, prasīt maksājumu apmēra vai termiņa grozīšanu.

Civillikuma 179.pantā noteikts vecāku pienākums samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats spēs sevi apgādāt. Saskaņā ar minētā panta piekto daļu minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņu spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēneša darba algu un bērna vecumu.

Ministru kabineta 2013. gada 15. janvāra noteikumi Nr. 37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" nosaka, katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus šādā apmērā: bērnam no viņa piedzimšanas līdz septiņu gadu vecumam – 25 procentu apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas; katram bērnam no septiņu gadu vecuma sasniegšanas – 30 procentu apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

No minētajām tiesību normām izriet, ka vecāku pienākums apgādāt bērnu ir absolūts un vecākiem savam bērnam ir jādod nepieciešamais atbalsts bērna dzīves kvalitātes nodrošināšanai un pilnvērtīgai attīstībai. Šobrīd uzturlīdzekļu apmērs bērnam ir mazāks par valstī noteikto uzturlīdzekļu minimumu un tas palielināms līdz valstī noteiktā uzturlīdzekļu minimuma apmēram.

Ņemot vērā, ka minimālie uzturlīdzekļi bērnam maksājami neatkarīgi no vecāku spējām un mantas stāvokļa, tiesa nevērtē pušu mantisko stāvokli.

Tā kā likums nepieļauj uzturlīdzekļu apmēra grozīšanu par laiku, kad uzturlīdzekļi jau piedzīti ar citu spēkā stājušos tiesas spriedumu, tad uzturlīdzekļi grozītā apmērā piedzenami no jaunā sprieduma sastādīšanas dienas - 2017. gada 25. aprīļa.

Ar 2017. gada 25. aprīli atceļams pēc izpildes izpildu raksts par uzturlīdzekļu piedziņu, kas izdots pamatojoties uz Valmieras rajona tiesas 2012. gada 9. augusta spriedumu lietā Nr. C39068812.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 205.pantu, ņemot vērā bērna intereses, spriedums daļā par uzturlīdzekļu piedziņu izpildāms nekavējoties.

Civilprocesa likuma 43. panta pirmās daļas 3. punkts nosaka, ka prasītāji prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu atbrīvojami no tiesas izdevumu samaksas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42. panta pirmo daļu, tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 3. punktam, prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu, prasības summa ir uzturlīdzekļu maksājumu kopsumma par vienu gadu. Tā kā uzturlīdzekļi 70 Ls jeb 99,60 EUR apmērā tiek palielināti par 14,40 EUR, tad pamatojoties uz Civilprocesa likuma 34. panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktu valsts nodeva sastāda 71,14 EUR, kas piedzenama no atbildētāja par labu valstij.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42. pantu no atbildētāja valsts labā piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par prasības pieteikuma un tiesas paziņojumu nosūtīšanu pusēm 3,28 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājam nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesāšanās izdevumu piedziņu.

Rezolutīvā daļa.

Pamatojoties uz Latvijas Civilprocesa likuma 34., 35., 42., 43.,190., 193., 204.[1], 205., 250.[25] pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt pilnībā.

Grozīt uzturlīdzekļu apmēru un piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus nepilngadīgā bērna /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturam 30 (trīsdesmit) procentu apmērā no valstī noteiktās minimālās mēneša darba algas, kas šobrīd sastāda 114 EUR (simts četrpadsmit *euro*) mēnesī ik mēnesi, sākot ar 2017. gada 25. aprīli līdz laikam kamēr bērns pats spēs sevi apgādāt.

Maksājumi ieskaitāmi /pers. A/ bankas kontā SEB banka /konta numurs/.

Ar 2017. gada 25. aprīli atcelt pēc izpildes izpildu rakstu par uzturlīdzekļu piedziņu, kas izdots pamatojoties uz Valmieras rajona tiesas 2012. gada 9. augusta spriedumu lietā Nr. C39068812.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts nodevu valsts ieņēmumos 71,14 EUR (septiņdesmit viens *euro* un 14 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,28 EUR (trīs *euro* un 28 centi).

Spriedumu daļā par uzturlīdzekļu piedziņu izpildīt nekavējoties.

Spriedumam daļā par tiesāšanās, izdevumu piedziņu noteikt termiņu labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas - 2017.gada 25. aprīļa, Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Valmieras rajona tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesnese M. Ilgaža